

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci navrhovateľa: **M., s.r.o.**, *zastúpeného Advokátskou kanceláriou B. – Ď., s.r.o.*, proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/32/2009 zo dňa 25. augusta 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/32/2009 zo dňa 25. augusta 2009 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

Navrhovateľ je **povinný** zaplatiť súdny poplatok 66 € na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v lehote 10 dní od doručenia rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

Odvolaním zo dňa 20. októbra 2009 navrhovateľ napadol rozhodnutie odporkyne č. RP/32/2009 zo dňa 25. augusta 2009, ktorým odporkyňa podľa § 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods. 5 písm. e/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) uložila navrhovateľovi pokutu vo výške 10 000 €, za porušenie povinnosti ustanovenej v § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z., ktorú navrhovateľ porušil tým, že dňa 9. marca 2009 o cca 17.28 hod. odvysielal v programe *P. N. a.s.* príspevok *M. S.*, ktorý spôsobom svojho spracovania a svojím obsahom zasiahol do ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a dobrého mena v ňom prezentovanej osoby.

Navrhovateľ v podanom opravnom prostriedku namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia z dôvodu jeho nezrozumiteľnosti a nedostatku dôvodov. Z hľadiska možného zásahu do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd pána F. B. sa odporkyňa podľa navrhovateľa obmedzila na vytknutie len jedného vyjadrenia z predmetného príspevku (*„Keby mal B. akúkoľvek časť, dávno by si vpálil guľku do hlavy, ale zasa chápem, že celá bonzácka kariéra šéfa N. sa do jedného vydania zmestí nemusi.“*), pričom sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadala s otázkou, v čom z hľadiska intenzity zásahu do chráneného záujmu šéfa N. vidí kvalitatívny rozdiel medzi vytknutým vyjadrením a ostatnými vyjadreniami, pri ktorých odporkyňa konštatovala, že neprekračujú mantinely prípustnej kritiky, resp. predstavujú naplnenie práva vysielateľa zvoliť si vlastnú formu prezentácie informácií použitím prvkov politickej satiry alebo zosmiešňovania. Z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, prečo vyjadrenia typu *„... F. B. a jeho kariéra ...“*, *„Hádam novinári nečakajú, že B. ako bývalý vojak v sebe objaví nejaké zvyšky dôstojníckej cti a sám si tú previerku odoberie“*, odporkyňa vyhodnotila ako konštruktívnu a oprávnenú kritiku, a naopak, vytknuté vyjadrenie, ktoré sa svojou expresívnosťou a obsahom neodlišovalo od ostatných, vyhodnotila ako zásah do chránených práv šéfa N. Z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, odkiaľ odporkyňa čerpala podklad pre svoje závery o negatívnom zásahu do práv prezentovanej osoby, resp. nezdôvodnila, ako dospela k hodnoteniu intenzity závažnosti vytknutého vyjadrenia z hľadiska naplnenia deliktu porušenia povinnosti podľa ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z.

Navrhovateľ v odvolaní namietal aj absenciu opisu samotného skutku vo výroku napadnutého rozhodnutia. Výrok rozhodnutia musí obsahovať popis skutku okrem iného aj v rozsahu údaju o spôsobe spáchania správneho deliktu, spolu s uvedením takých skutočností, aby popísaný skutok nebol zameniteľný s iným skutkom. Výrok napadnutého rozhodnutia, tak ako ho formulovala odporkyňa (že vysielateľ sa dopustil porušenia zákonnej povinnosti podľa § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že spôsobom svojho spracovania a svojím obsahom zasiahol do ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a dobrého mena v ňom prezentovanej osoby), je v rozpore s odôvodnením rozhodnutia, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že ohľadne drvivej väčšiny vyjadrení v príspevku odporkyňa vyslovila ich súlad s podstatou kritiky, a to konštruktívnej a oprávnenej kritiky vzhľadom na jej legitímny cieľ, čo už samo o sebe vylučuje, že príspevok ako celok spôsobom svojho spracovania a svojím obsahom mohol zasiahnuť do ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a dobrého mena prezentovanej osoby. Ak odporkyňa mala za to, že vysielateľ jediným vytknutým vyjadrením, ktoré zaznelo v predmetnom príspevku, zasiahol do zákonom chránených práv a záujmov p. F. B., mala to tak formulovať aj vo výrokovej časti rozhodnutia. Vysielateľ by tak s určitosťou vedel, čo sa mu kladie za vinu, ktorým konkrétnym konaním porušil ustanovenie § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z., a iba vtedy by výroková časť korešpondovala s odôvodnením napadnutého rozhodnutia.

Navrhovateľ poukázal aj na nedostatočné odôvodnenie stanovenej výšky pokuty. Odporkyňa neprihliadla, buď vôbec alebo nedostatočne, na všetky podstatné kritéria, tak ako jej to ukladá zákon č. 308/2000 Z. z. Rozpornosť videl vo vyjadrení odporkyne, že pri stanovení výšky pokuty prihliadla na rozsah vyjadrení spôsobilých zasiahnuť do zákonom chránených záujmov v príspevku prezentovanej osoby, pričom odporkyňa poukázala len na jedno vyjadrenie v príspevku, ktoré vyhodnotila ako zasahujúce do právom chránených záujmov p. B. Taktiež navrhovateľ považoval za nezrozumiteľné, že odporkyňa pri určení výšky pokuty vzala do úvahy aj fakt, že prezentovaná osoba je verejný činiteľ, keďže v odôvodnení rozhodnutia sa odporkyňa stotožnila s argumentáciou vysielateľa, že hranice prípustnej kritiky, ironizovania, zosmiešňovania, satiry, resp. zásahov do súkromia nielen politikov, ale aj u vrcholných predstaviteľov štátnych orgánov a iných verejne známých osôb, sú širšie ako hranice kritiky ironizovania, zosmiešňovania, satiry, resp. zásahov do súkromia akejkoľvek inej súkromnej

osoby. Navrhovateľ poukázal aj na fakt, že odporkyňa sa nezaoberala ďalšími kritériami, ktoré jej zákon č. 308/2000 Z. z. ukladá za účelom určenia výšky peňažnej pokuty, t.j. kritériami spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti. Pokiaľ ide o spôsob porušenia povinnosti, navrhovateľ poukázal na to, že príspevok bol z hľadiska žánru glosou, v prípade ktorej sa predpokladá použitie prvkov zosmiešňovania, satiry, použitie komentatívnych prvkov, a tiež poukázal na skutočnosť, že odporkyňa považovala za problémové len jedno vyjadrenie, ktoré v kontexte iných vyjadrení vyznelo ako nedôležité, jeho výpovedná hodnota sa v kontexte ďalších vyjadrení stratila. Pokiaľ išlo o kritérium trvania porušenia povinnosti, navrhovateľ zdôraznil, že išlo o krátku reportáž. Z hľadiska potreby zohľadnenia následkov porušenia povinnosti na morálnu integritu šéfa N. mal navrhovateľ za to, že vytknuté vyjadrenie neznamenal významnejší zásah do ľudskej dôstojnosti ako vyjadrenia týkajúce sa minulosti šéfa N.

Navrhovateľ v odvolaní uviedol, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia neposkytuje dostatočný a presvedčivý podklad pre výrok rozhodnutia. Odporkyňa nesprávne vyhodnotila posudzované vyjadrenie a jeho dopad na psychickú integritu prezentovanej osoby a jej závery sú skôr špekuláciami. V zmysle rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že hranice prípustnej kritiky, satiry, resp. zásahov do súkromia v prípade politikov a iných vrcholných predstaviteľov štátnych orgánov sú širšie ako u iných súkromných osôb. Vrcholný predstaviteľ orgánu štátnej správy sa na rozdiel od súkromnej osoby nevyhnutne a vedome vystavuje skúmavému pohľadu na svoje konanie ako aj na minulosť, a následne musí prejavovať väčšiu mieru tolerancie voči informáciám o súkromí. Navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že Ing. F. B. je najvyšším predstaviteľom Národného bezpečnostného úradu, ktorý v rámci svojej pôsobnosti zabezpečuje vykonávanie bezpečnostnej previerky za účelom vydania osvedčenia na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami. Z tohto pohľadu preto vyznieva ako dôležitá požiadavka, aby predstavitelia N. spĺňali podmienky na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami, k čomu nepochybne patrí aj bezúhonnosť. Vzhľadom na minulú aktívnu spoluprácu Ing. F. B. s komunistickou tajnou službou, dôvera v jeho bezúhonnosť bola naštrbená do značnej miery, pričom táto skutočnosť bola leitmotívom reportáže „M. S.“.

Navrhovateľ uviedol, že skladba a obsah reportáže je dielom každého redaktora, pričom na účely pôsobivého a divácky atraktívneho prezentovania témy v reportáži môže

využiť prvky originality. Zasahovanie do skladby a obsahu príspevku nad rámec zákona by bolo zo strany vysielateľa cenzúrou. Navrhovateľ podotkol, že predmetný príspevok je žánrovo hodnotený ako glosa, v ktorej sa v rámci poskytovania informácií verejnosti rozumne predkladajú hodnotiace komentáre, pričom voľba formy prezentovania hodnotiacich komentárov zo strany redaktora sa toleruje viac ako v spravodajských reláciách. Samotná forma podávania informácií v predmetnom príspevku môže byť považovaná za nevkusnú, avšak nevkusnosť prezentácie informácie nie je zákonnou kategóriou, ktorá by patrila do preskúmavacej pôsobnosti odporkyne. Navrhovateľ má za to, že zvolenou formou prezentovania informácií o minulosti šéfa N. a jej následkoch na jeho bezúhonnosť vysielateľ neprekročil mantinely etiky ani rešpektovania ľudskej dôstojnosti osôb. Na jednej strane sa odporkyňa podľa navrhovateľa stotožňuje s argumentáciou navrhovateľa ohľadne zvolenej formy prezentovania informácií o minulosti p. B., odobruje použitie prvkov politickej satiry a hodnotiacich komentárov, ktoré logicky nesú v sebe značne subjektívny názor redaktora, na druhej strane odporkyňa vyhodnotila vytknuté vyjadrenie v reportáži ako spôsobilé zasiahnuť do právom chránených práv a slobôd p. B., pričom tento záver odôvodnila tým, že „uvedené vyjadrenie podsúvalo recipientovi subjektívne úvahy redaktora“.

Navrhovateľ vyslovil presvedčenie, že vyjadrenie, ktoré v reportáži zaznelo, nie je spôsobilé zasiahnuť do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd šéfa N., a to z dôvodov, že informácia o „bonzáckej kariére“ šéfa N. bola pravdivá, bola jednou z mnohých informácií, ktoré v reportáži zazneli, a ktoré odporkyňa vyhodnotila ako súladné so záujmom konštruktívnej kritiky vo vysielaných programoch.

Na základe uvedených skutočností navrhovateľ žiadal, aby najvyšší súd napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil proti odporkyňi náhradu trov konania.

K podanému opravnému prostriedku sa podaním zo dňa 10. novembra 2009 vyjadrila odporkyňa uvádzajúc, že povinnosť ustanovená v § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. je špecifickou povinnosťou, ktorej interpretácia jednotlivými subjektmi nemusí byť vždy jednotná. Interpretácia tejto normy je však v zmysle zákona č. 308/2000 Z.z., ako aj príslušných ustanovení správneho poriadku, ponechaná na aplikujúci správny orgán v rámci jeho správnej úvahy. Vzhľadom na povahu predmetnej povinnosti

nie je možné stanoviť presnú hranicu, ktorá vymedzí rozdiel medzi konaním, ktoré do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd zasiahne a konaním, ktoré do týchto práv nezasiahne. Táto skutočnosť však neznamená, že nie je možné skonštatovať, kedy k zásahu do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd došlo. Odporkyňa je kompetentným orgánom posúdiť túto otázku v rámci správnej úvahy, príp. skonštatovať porušenie predmetného ustanovenia. Vzhľadom na znenie § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. je pre rozhodnutie, či došlo k zásahu do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných nevyhnutné posúdiť predmetný príspevok ako celok a najmä zhodnotiť jeho obsah v kontexte a v súvislosti so spôsobom jeho spracovania. V posudzovanom príspevku odznelo tiež vyjadrenie: "Keby mal B. akúkoľvek česť, dávno by si vpálil guľku do hlavy, ale zasa chápem, že celá bonzácka kariéra šéfa N. sa do jedného vydania zmestí nemusí". Podľa odporkyne uvedené vyjadrenie aj pri zohľadnení kontextu príspevku svojou intenzitou zjavne presiahlo rámec legitímnej a konštruktívnej kritiky.

Odporkyňa odmietla tvrdenie navrhovateľa, že z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že k zásahu do ľudskej dôstojnosti a osobnej cti, dobrej povesti a dobrého mena prezentovanej osoby došlo výlučne odvysielaním citovaného vyjadrenia. Dané vyjadrenie bolo posúdené v kontexte predmetného príspevku a pri zohľadnení spôsobu jeho spracovania. Použitie výrazových prostriedkov a najmä ich obsah, ktorý odporúčal prezentovanej osobe v prípade zachovania zvyškov cti v tele vpáliť si guľku do hlavy, spôsobilo, že príspevok ako celok formou svojho spracovania a svojím obsahom zasiahol do ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a dobrého mena prezentovanej osoby, a že ho nemožno považovať za konštruktívnu a legitímnu kritiku hoci sa jednalo o verejne činnú osobu. Podľa názoru odporkyne z napadnutého rozhodnutia v žiadnom prípade nevyplýva, že k zásahu do ľudskej dôstojnosti a osobnej cti, dobrej povesti a dobrého mena prezentovanej osoby došlo výlučne odvysielaním citovaného vyjadrenia.

K námietke navrhovateľa ohľadne presnosti znenia výroku rozhodnutia odporkyňa uviedla, že požiadavky na výrok rozhodnutia ako určitosť a zrozumiteľnosť nie je možné interpretovať tak, že výrok rozhodnutia nahradí resp. obsiahne odôvodnenie rozhodnutia. V prípade, že odporkyňa skúma príspevok ako celok a dospeje k záverom, že svojím spôsobom spracovania a svojím obsahom zasiahol do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd, je logické a nevyhnutné, aby túto skutočnosť v danom znení uviedla do výroku rozhodnutia. V prípade, ak určitá časť príspevku išla nad rámec konštruktívnej

a legitímnej kritiky a spôsobilá, že príspevok ako celok spôsobom svojho spracovania a svojím obsahom zasiahol do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd dotknutej osoby, je podľa názoru odporkyne logické a v zmysle § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. nevyhnutné uviesť túto skutočnosť v odôvodnení rozhodnutia.

K výške uloženej pokuty a k jej odôvodneniu odporkyňa uviedla, že sa pri výške pokuty riadila kritériami uvedenými v rozhodnutí. S viacerými kritériami uvedenými v závere odôvodnenia napadnutého rozhodnutia sa odporkyňa obšírnejšie vysporiadala v iných častiach odôvodnenia rozhodnutia. Záverečné uvedenie daných kritérií je len zhrnutím argumentov príp. doplnením argumentov, ktorými sa odporkyňa pri určovaní výšky pokuty riadila. Odporkyňa prihliadla na všetky podstatné kritériá, ktoré mohli mať vplyv na určovanie výšky pokuty a tieto kritériá v napadnutom rozhodnutí uviedla.

Na základe vyššie uvedeného má odporkyňa za to, že napadnuté rozhodnutie nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo zisteného skutkového stavu, a že navrhovateľ nebol na svojich právach ukrátený rozhodnutím ani postupom správneho orgánu, a preto navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/32/2009 zo dňa 25.08.2009 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne (§ 246 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z. z.) preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne v rozsahu dôvodov podaných v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom administratívneho, ako aj s písomnými podaniami účastníkov, po vypočutí zástupcov účastníkov konania na pojednávaní dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je potrebné potvrdiť v súlade s § 250q O.s.p.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu senát najvyššieho súdu zistil, že predmetom posúdenia je príspevok *M. S.* odvysielaný v programe *P. N. a.s.*, dňa 9. marca 2009 o cca 17.28 hod., pri ktorom navrhovateľ spôsobom jeho spracovania a jeho obsahom mal podľa odporkyne zasiahnuť do ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a dobrého mena v ňom prezentovanej osoby, p. F. B., čím malo dôjsť k porušeniu povinnosti ustanovenej v § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z.

Uvedený príspevok sa venoval v tom čase aktuálnej kauze bezpečnostnej previerky riaditeľa Národného bezpečnostného úradu F. B., pričom formálnym spracovaním išlo o akýsi druh glosy, ktorá satirickým spôsobom reflektovala aktuálny priebeh kauzy tak, ako sa jej venovala denná tlač.

Text príspevku znel: *„Jeden z našich všetkých dvoch mienkotvorných denníkov prináša ďalší diel seriálu F. B. a jeho kariéra. Takto na pokračovanie to už začína strácať šťavu a nemá to žiadnu pointu. Naš láskavý premiér už jasne povedal, že B. odvolá, keď príde o bezpečnostnú previerku. Hádám novinári nečakajú, že B. ako bývalý vojak v sebe objaví nejaké zvyšky dôstojníckej cti a sám si tú previerku odoberie. Keby mal B. akúkoľvek česť, dávno by si vpálil guľku do hlavy, ale zasa chápem, že celá bonzácka kariéra šéfa N. sa do jedného vydania zmestiť nemusí. Ani keby nejakú časť vpratali na športové strany akože druhotriedny špicel, ktorý zabehol najdlhšiu trať, vyšplhal najvyššie a vliezol najhlbšie.“*

Počas uvedeného príspevku boli na obrazovke zobrazené zábery na novinové články, z ktorých možno prečítať nadpisy a podnadpisy článkov: *"Riaditeľ N. aktívne spolupracoval s komunistickou tajnou službou, tvrdí expert; Šéf N. udal aj ďalších", „Riaditeľ N. donášal na kolegov, ich známých aj emigrantov. Z funkcie sa napriek tomu odísť nechystá; B. udal aj bratov emigrantov.“*

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. programová služba a všetky jej zložky nesmú spôsobom svojho spracovania a svojím obsahom zasahovať do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných.

Podľa § 67 ods. 5 písm. e) zákona č. 308/2000 Z. z. rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 100 000 Sk do 5 000 000 Sk a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 15 000 Sk do 1 500 000 Sk, ak vysielala programy a iné časti programovej služby, ktorých obsah je v rozpore s povinnosťami podľa § 19.

Najvyšší súd ako súd odvolací preskúmal, či napadnuté rozhodnutie odporkyne nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jej závery zodpovedajú zásadám

logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom.

Po oboznámení sa s obsahom posudzovaného príspevku sa najvyšší súd stotožnil s názorom odporkyne, že obsah príspevku, a teda hodnotiace výroky, ktoré v ňom zazneli, zasiahli do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd dotknutej osoby, p. F. B., a to najmä s prihliadnutím na značne dehonestujúce vyjadrenia na adresu jeho cti, ktoré prekročili medze spoločensky akceptovateľnej kritiky, ktorú je osoba vo verejnej funkcii povinná zniesť. Príspevok obsahoval len hodnotiaci komentár v podobe odsudzujúceho výroku bez toho, aby bolo divákovi bližšie predstreté, v nadväznosti na aké fakty alebo tvrdenia je konkrétny negatívny hodnotiaci súd vyneseny. Príspevok automaticky predpokladal, že divák vie, na aké skutočnosti redaktor vo svojom príspevku naráža, resp. toto mohlo byť divákovi bližšie osvetlené prostredníctvom novinových titulok zobrazených na televíznej obrazovke v priebehu trvania posudzovaného príspevku. Nezainteresovaný divák tak dostal len informáciu v značnej miere spochybňujúcu česť dotknutej osoby, resp. informáciu naliehavým a sugestívnym spôsobom naznačujúcu, že dotknutá osoba žiadnu česť nemá.

Odporkyňa svoje rozhodnutie o porušení zákonnej povinnosti riadne odôvodnila a tiež sa dostatočne vysporiadala s výškou uloženej pokuty. K argumentu navrhovateľa, že ide o právo na slobodu tvorby konkrétneho redaktora, do ktorej nemôže vysielateľ zasahovať cenzúrou, najvyšší súd uvádza, že hranice slobody vyjadrovania končia tam, kde začína právo konkrétnej fyzickej osoby na ľudskú dôstojnosť. Aj keď v prípade verejného činiteľa je spomínaná hranica značne posunutá smerom k jeho osobnej dôstojnosti a integrite, neznamená to, že žiadne hranice neexistujú. Sloboda tvorby jednotlivých redaktorov je obmedzená povinnosťami vysielateľa ustanovenými v zákone.

Nezákonnosť rozhodnutia odporkyne, ktorú namietal navrhovateľ v opravnom prostriedku, nebola zistená. Napadnuté rozhodnutie obsahovalo všetky požadované náležitosti, bolo náležité a logicky odôvodnené a vychádzalo z dostatočne zisteného skutkového stavu veci. S poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne potvrdil podľa § 250q ods. 2 O.s.p.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého náhradu trov konania možno priznať len tomu navrhovateľovi, ktorý mal vo veci aspoň sčasti úspech. Navrhovateľ v konaní úspech nemal, preto mu súd náhradu trov nepriznal.

Súd zároveň rozhodol o povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok za podaný opravný prostriedok vo výške 66 € podľa zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, a to podľa § 2 ods. 4 veta druhá, z dikcie, ktorého vyplýva, že poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný. Výška poplatku bola určená podľa položky č. 10 písm. c) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu k zákonu č. 71/1992 Zb.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 15. decembra 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová